

Bókaummæli Bíbliu-panorama

Forlagið Leirkerið í Gøtu hefur júst givið út forvitnisliga bók, ið gevur eitt frálíkt yvirlit yvir søgugongdina í Bíbliuni frá 1. Móse-bók til Opinberingina. Í veruleikanum er hetta ein gjøgnumgongd av frelsuætlan Guds við mannaættini heilt frá skapanini og til ævinleikan.

Á tólv litkortum, ið kunnu faldast út, fært tú í hesi bók eitt frálíkt yvirlit ella útsýni yvir og frágreiðing um tey sjei tíðarhúshaldini í Bíbliuni, sum umfata frelsusøgu Guds við hesum heimi í fortíð, nútíð og framtíð.

Í fororðunum lesa vit: »Mong spyrja: »Hvat er eitt tíðarhúshald?»

Eitt húshald kann snúva seg um eitt húsi, eitt land ella um heimin sum heild. Eitt tíðarhúshald er tað ræði ella tann umsiting, ið eyðkennir eitt tíðarskeið, ið Gud hevur litið menniskjum upp í hendur undir ábyrgd fyri Honum.

Tíðarhúshaldini, ið eru sjei í tali, umfata alla

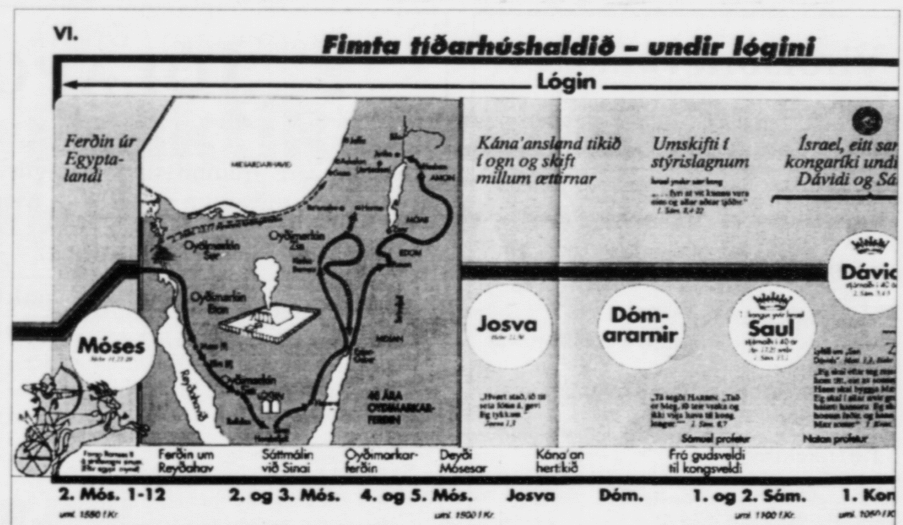
mannasøguna og skifta, tá ið menniskjan ikki úttinnir ábyrgd sína – og kemur undir dóm Guds.

Frelsuætlan Guds broytist ikki frá einum tíðarhúshaldi til annað. Gud er náðirur móti menniskjanum undir øllum tíðarhúshaldunum, og frelsan er á øllum tíðum – í fortíð eins og í framtíð – grundað á deyða Kristusar og trúna á Hann eina.

Av størsta týðningi til at skilja orð Guds rætt, er at duga á at skyna og gera mun á teimum ymsku tíðarhúshaldunum í frelsusøgu mannaættarinnar. Tað er júst tað, ið »Bíbliu-panorama« ger.

Ahugavert er at blaða gjøgnum bókina og síggja framhaldandi linjuna allan vegin igjøgnum og t.d. steðga við kortið, har tú sært raðfylgijuna á kongum bæði í Ísrael og Juda og hvørjir profetarnir vóru um somu tíð. Ikki minst áhugavert eru tey tvey seinastu kortini yvir profetisku gongdina í endatíðini.

Tvey eykaskeið eru í end-

anum av bókini. Tað fyrra greiðir frá muninum millum »æviga evangelið«, »evangeliið um ríkið« og »evangeliið um náði og dyrd Guds«. Hitt seinna eykaskeið snýr seg um tíðina, tá ið samkoma Guds, líkam Kristusar, verður ríkt burtur og hvørt samkoma Guds

skal fara gjøgnum ta stóru trongdina ella ikki.

Í fororðunum verður sagt: »Tað er ein stór gleði og framhjárættur, at nú hava fýrroying eisini fingið hetta frálíka sýnishjálpartól til tess betur at skilja orð Guds«.

Bókin er sera vøkur á at

líta og má sigast at vera framúrskarandi væl úr hondum greidd, bæði prentlistaliga og málsliga. Hon er prentað í Týsklandi og Torbjørn Marstein hevur týtt hana til føroyskt úr týskum.

Bókin fæst í bókabúðunum og frá forlagnum fyri kr.

150,-. Limirnir í bókeringinum hjá Leirkerinum fáa hana nakað bígilari í postinum um gott og væl eina viku.

Tá deyðin bankar uppá

Tóroddur Poulsen:
Sót og Søg,
Forlagið Fannir, 1997

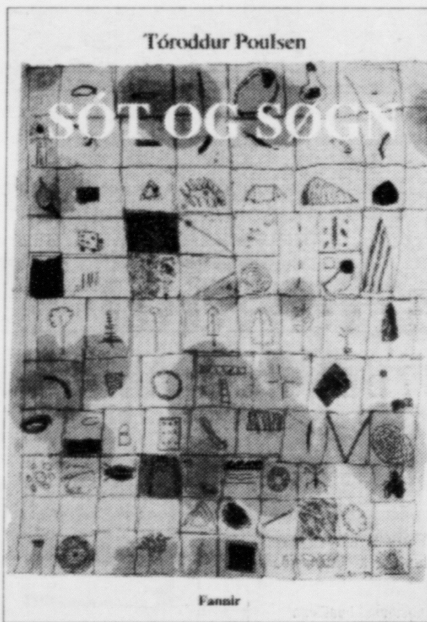
»Tá deyðin bankar uppá skalt tú bjóða honum vælkommum«

Eg møtti einaferð deyðanum. Hann sat í einum bussi, sum koyrdi eftir Klostergade í Árhús (leið 1 ella 18 – also bussurin). Hann sat beint frammanfyri meg. Frataði forbiðði illa, minnst eg. Men eg hevði ilt við at avgera, um stankurin, sum fylti bussin, kom frá dindla-verki hansara, ella um hann kom frá lokala bryggjarinum Ceres. Tá ølframleiðslan var uppá sitt villasta luktaði tað so ógvusliga um allan býin, at tað fylti bussarnar, serliga tá hurðarnar fóru upp. Minti ikki sòrt um Fuglafjørð (so at heimforyingurin eisini fekk sitt á skaft).

Her skuldi standa okkurt ótrúliga hálfloygt um teknikk hjá høvundum, um postmoderna mentan, við atliti í surrealismu og punk-rokki.

Ella eitt viðmæli av »American Psycho«.

Eg las Sót og Søg herfyri. Í veruleikanum fekk eg hana slongda í høvdið (við postinum), við teimum beitingilsum, at um eg ummælti hana, skuldi eg sleppa at eiga hana fyrri onki. Hetta er tó ikki einasta orsök til, at eg havi valt at fara undir at siga nøkur skerd orð. Ti hetta er veruliga ein bók, sum eg eri glaður fyri at hava lisið, svølgst og sitið á kummu við. Eisini eg havi

eg varhugan av, at tað kanska hevur okkurt við sjálvsýing at gera.

Tað eru fáir menn, ið eru so torførir at ummæla – og kanska enn færri, ið lata seg so illa ummæla, sum Tóroddur Poulsen. Ikki bert tí at tað, sum higartil er komið úr hondum hansara, er so einstakt og egið, men eisini tí, at Tóroddur er so beivstur um hesar stakkals ummælarar, at teir verða teiptr, áðrenn teir hava trýst á fyrsta

knøttin á telduborðinum. Hetta er kanska eisini ein orsök til, at undirritaði aldri gjørdist bókaummælari. Men hetta er samstundis eisini nakað, mær dámar sera væl (eisini tí at mær dámar ikki so væl smakkinn av eigna naiva minum). Eg vil til hetta høvdi vísa til yrkingina »TAD ER AT UMMÆLA«, á síðu 47 í bókini. Hon teipir allar umvælingar við sær sjálvari.

Døma hana dekonstruk-

tion, um tað er tað, tú vilt.

»tað er at mala undan tá tú skalt mæla fimtí svári eg tá ummælarin spyr meg hvat at ummæla er«

»tað er at ræðast beini í fiskinum«

Tað er ein sonn fragd at síggja, hvussu leikurin inni í, rundan um og ímillum málið ferðast í bókini. Hon stinkar langan veg av, at høvundurin hevur tað gott inni í hesi verð, sum hansara eigna mál tykist at hava skapt, langt inni í øllum uppruna og sevu. Hesi verða eisini blandað so snildisliga saman, at tað gerst sera torført at tulka, greina ella skilja heildarmyndina, sum er alt verkið. Men tað er júst tað, tað er; eitt heilt og fult og satt verk. Men tað er jú eisini ein grundleggjandi menniskjaligur eginleiki, at velja og vraka millum tað, ein ynskri at skilja ella misskilja. Sjálvur sigur skrivarin, at »jú fleiri misskilja meg, tess betri tími eg at skriva«, ella okkurt, ið líkast hesum. Sjálvur vil eg siga, at eg haldi meg skilja Tórodd, men eg vóni ikki, at hetta fer at fáa mannin at gevast tó. Ti bókini er fylt á tremur við neyrum eygleiðingum av øllum lívinum og tess víðurskiptum – frá tí heilt basala og banala til tær mest fløktu og innankrøktu hugsanum menniskjans. Hetta ger at ein, ið tímir at lesa, ikki bert fær nøgv burtúr, men eisini ráhyggjar sær,

meðan hann lesur.

Nøkur andlit frá reglunum vitja aftur. Serliga varð eg glaður fyri at hitta Antasiu aftur. Heilsa henni endliga.

Ætlaði mær annars at citera okkurt úr bókini, men hon er so samanhængandi, at hetta vildi kanska gjørt meiri skaða enn gagn. Og agn. Tað ræður um at lesa hana, drekka kaffi og bowla. Hon kann lesast sum ein dagbók yvir samfíðina, um tað er tað, tú vilt. Hon kann eisini lesast sum eitt dekonstruktivt, supermodern verk, ið verður kryddað við yrkingum, skemti og álvara. Men eg haldi veruliga ikki, at tað er so nógv tað hon er, sum er mest umráðandi. Hon kann næstan verða alt tað, tú biður hana vera. Kanska er tað heldur tað, hon ikki er. Hon er als ikki tengd at

nakrari ávísari sjangru. Var hon tað, hevði tað ivaleyst pilkað eitt sindur av gleðini um hana burtur.

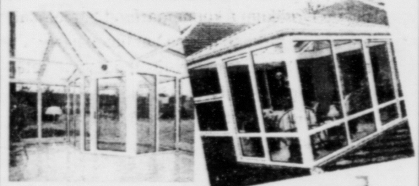
Døma hana dekonstruktion, um tú vilt.

Tað eru ikki nógvir, ið hava slíkt tamarhald á orðinum. Fleiri hava roynt, og flest allir eru farnir skeivir (skuldu kanska lagt pípuina í skápið aftur). Bókin hevur dirvi, greði, kæti, spei, spæliyndi. Men eisini nógv og djúpa rannsakn, bæði inn- og úteftir. Serliga eru niðstøðurnar góðar. Har tær eru. Um.

Vildi kanska gjarna sagt okkurt meiri, men eitt ummæli av hesi bók kann alt ov skjótt gerast ein umvæling. Og ein eftirmeting kann alt ov skjótt gerast alt ov drúgv. Tað er henda longu.

Petur Pólsø Jensen,
november 1997

Til húsið... HAVASTOVUR ÚR PLASTI

Ein góð havastova er ikki bara ein tilbygningur, har tú kanst njóta skiftandi árstíðirnar. Eina dygdar havastova okir eisini um virðið á húsinum. Vit gera havastovuna til júst tín torv.

–tá talan er um tað allar besta

Ring ella kom inn á gólv og fá eitt prát við okkum um tín torv. Vit eru altíð til reiðar at geva tær eitt gott tilfarið.

P/F FØROYA GLUCI
P/F VATNSOYRA SNIKKARAVIRKI

Tel. +298 32177 • Fax +298 32166 • E-mail: vgs.iglu@net.fo

